

PROJEKT & KULTUR

nr. 148 ----- august 2021

issn. 0901-8824

GENVEJ TIL UDVIKLING

www.gtu.dk

Skovvej 24, 9510 Arden. Tlf.: 42 17 09 97. gtu_sekr@hotmail.com

Medlem af Den Internationale Emmaus-Bevægelse

emmaus

INTERNATIONAL

PROVOKATØRER FOR FORANDRING

Velkommen til Projekt & Kultur nr. 148!

Projekt & Kultur udgives af Genvej til Udvikling (GtU), tlf.nr. 42 17 09 97
gtu_sekr@hotmail.com - www.gtu.dk
 Kontingenter, abonnementsbetalinger og bidrag sendes til reg.nr. 9806, kontonr. 2071578634.

Hvor intet andet angives, er teksten af Jørgen Olsen. **Indlæg til Projekt og Kultur nr. 149** skal aftales på gtu_sekr@hotmail.com. Bladet skal udkomme i november 2021.

Dette blad er trykt på Godsbanen i Aarhus i 85 eks. Redaktionen opfordrer til eftertryk med kildeangivelse. Signerede artikler udtrykker ikke nødvendigvis foreningens holdninger.

Dette nummer indeholder:

- 3: Møder og udstillinger ---
 mediemarkeringer.

4 – 5: **The Call: Inside the Global Saudi Religious Project**

- Kristian Katholm Olsen anmelder en bog af Kritikha Varagur.

6: **Hilsen fra Buenaventura, Colombia**

- af David Sinza Salcedo
- oversat af Sara Grund Sørensen.

7: **Emmaüs Jura, Schweiz**

- af Emmaüs International
- oversat af Helene Sophie Holmgreen Hansen.

8 – 9: Referat af Genvej til Udviklings generalforsamling.

10–12: **Emmaüs i Ukraine**

- af Emmaüs Europa
- oversat af Tina Jonstrup Larsen.

13: **AEP – Sammenslutningen for Fælles Professional Assistance (Libanon)**

- af Emmaüs International
- oversat af Helene Sophie Holmgreen Hansen.

14–15: **Muligheder og begrænsninger for vaccination mod Covid-19 i Afrika**

- af Madeleine Antoinette Mbom
- oversat af Naja Egede Kristensen

Billedet på forsiden er taget af en ukendt fotograf. Emmaüs-Bevægelsens stifter Abbé Pierre er på vej over Vercors-massivet i Alperne for nogen tid efter at møde den senere præsident, General Charles de Gaulle i Algeriet. Billedet tilhører Emmaüs International og befinder sig i arkiverne for Abbé Pierre og Emmaüs International i Nationalarkiverne for Arbejdets Verden i Roubaix, Nordfrankrig. Abbé Pierre hed i virkeligheden Henri Grouès. Abbé Pierre var et af flere dæksnavne, han brugte under modstandskampen i 2. verdenskrig.

Billedet på bagsiden er taget af den burkinske Emmaüs-organisation Pag-la-Yiri og forestiller arbejde i økologisk landbrug i Pag-la-Yiri, Burkina Faso. GtU køber håndværksprodukter af Pag-la-Yiri, som præsenteres på dansk her
 Microsoft Word - Pag-la-Yiri.docx (gtu.dk)

Hermed en stor tak til alle, som har sendt kontingenter, abonnementer og bidrag siden sidst!

Vi er for tiden 127 medlemmer.

Hvis der er vedhæftet en seddel med kontooplysninger, har du ikke betalt for i år.

Husk at læse www.gtu.dk – her opdateres www.gtu.dk/Nyheder.htm og www.gtu.dk/Kalender.htm ganske ofte. På www.gtu.dk/tidsskriftet_projekt_og_kultur.htm finder du en stor artikelsamling, opdelt på lande og emner, ikke mindst fra Benin, Burkina Faso, Mali og Niger – samt en meget lang række artikler om Emmaüs-Bevægelsen.

Elektronisk version

Medlemmer og abonnenter har ret til at modtage Projekt & Kultur i papirformat; men alle er også velkomne til at oplyse os en mailadresse og få den elektroniske farveversion.

Pakkeforsendelse

Pakker med briller til Syn for Sagen i Afrika blev sendt den 16. juni 2021, 90 par briller emballeret af børnetøj - jf.

http://gtu.dk/syn_for_sagen_i_afrika.pdf

Tak til Røde Kors i Arden for at donere briller til formålet!

Møder og udstillinger

Mundus generalforsamling

Den 9. juni i Aarhus C. var Inge Torkild-Hansen, 1. suppleant til GtU's bestyrelse, til generalforsamling i Mundu, en organisation der arbejder for og med global dannelse og uddannelse.

Inge fortæller:

GtU er kollektivt medlem af Mundu.

Se www.mundu.dk

På grund af Covid-19 har foreningens aktiviteter, økonomi og handlemuligheder været begrænsede i 20/21. Det har betydet færre ansatte og mindre kontorplads. Men aktiviteterne forventes at komme i gang i takt med udfasningen af restriktionerne. Mundu finansieres af projektmidler, statslige puljer og fonde. Der blev fremlagt beretning, årsregnskab, budgetter for 21 og 22 samt en arbejdsplan.

Årsregnskabet blev ikke godkendt da Tips- og lottomidlerne manglede heri. Et revideret regnskab forventes godkendt af bestyrelsen.

Budgettet for 21 er på 843 t. kr. og skal anvendes på projekterne Bridge 47, Let's act og filmproduktionen "12 mænd i Malawi" Se omtaler på hjemmesiden!

Mundus finansielle situation er usikker, bl.a. fordi Danidas oplysningspulje er nedlagt. Man må derfor også bruge kræfter på at søge private fonde. Der findes imidlertid en anden pulje af midler fra Udenrigsministeriet, hos CISU; men den kan kun søges af foreninger med mindst 50 individuelle medlemmer - derfor en opfordring til at melde sig ind i Mundu, (der p.t har ca. 20 individuelle medlemmer) det koster bare 100 kr. om året.

GtU's generalforsamling

blev gennemført søndag den 27. juni i Randers – læs referatet på side 8 og 9!

Varesalg 386 kr.

Torvet i Hadsund den 26. juli
med GtU's blandede u-landhandel
(foto: Jørgen Olsen)

Marked i Hadsund

Genvej til Udvikling deltog den 12. juli i marked i Hadsund med den blandede u-landhandel.

Varesalg 868 kr.

Marked i Hadsund

Genvej til Udvikling deltog den 26. juli i marked i Hadsund med den blandede u-landhandel.

Varesalg 1.021 kr.

Mediemarkering

Muligheder og begrænsninger for vaccination mod Covid-19 i Afrika

Artikel af Madeleine Antoinette Mbom, CPSS Emmaus Cameroun, oversat af Naja Egede Kristensen og offentliggjort i Globalnyt den 13. juli:

Muligheder og begrænsninger for vaccination mod Covid-19 i Afrika | Globalnyt

Artiklen kan endvidere læses på siderne 14 og 15 i indeværende nummer PK148-14-15.pdf (gtu.dk)

Elever fra en indonesisk islamisk kostskole,
der deltager i en koranrecitation under Ramadan
(foto: Anadolu Agency/Getty Images
– fra avisen The Guardian)

The Call: Inside the Global Saudi Religious Project

- **Kaldet: Indsigt i det globale saudiske religiøse projekt**
- af Krithika Varagur
- Forlag: Columbia Global Reports.
- År: 2020.
- 129 sider.
- 15,99 \$.
- anmeldt af Kristian Katholm Olsen, cand.mag.
i litteraturhistorie og samfundsfag

Strategisk velovervejede alliancer er altid et godt skridt på vejen for lande til at kunne opnå de mål, de sætter for sig.

Således har det i mange år været udbytterigt for Saudi-Arabien at samarbejde med USA på forskellige områder, hvor de har haft sammenfaldende interesser. The Call belyser, hvordan saudierne, med indirekte støtte fra amerikanerne (og det øvrige Vesten), har kunnet udbrede salafisme, en ultrakonservativ og bogstavtro retning inden for islam.

”The Call” beskæftiger sig med tre lande, Indonesien, Nigeria og Kosovo (sidstnævnte er kun delvist anerkendt som uafhængigt), hvor salafismens indflydelse er blevet særligt mærkbar.

Som læseoplevelse skal man være forberedt på, at Varagur benævner en lang række personer med arabiske/islamiske navne og derudover også benytter sig af en lang række af forkortelser, der dog som hovedregel uddybes i starten af bogen. Dette stiller krav til læseren om at holde tungen lige i munden og at give bogen sin udelte opmærksomhed. Gør læseren det, belønnes vedkommende med et indblik i sammenhænge, som oftest kun berøres perifert i medierne, da fokus er på lande, der kulturelt adskiller sig væsentligt fra vestlige lande som Danmark.

Det er ikke entydigt, om man kan kalde det en kritik af bogen eller ej; men det er relevant at understrege, at det er tydeligt, at det ikke er Varagurs sigte at være så objektiv som muligt i sin undersøgelse. At hun forholder sig særdeles kritisk til den salafistiske fremfærd i Indonesien, Nigeria og Kosovo, er uden for enhver tvivl.

Der er dog ikke noget, der helt utvetydigt peger på, at hun er på de forfulgte muslimers side (*følgere af shiaislam og sufisme – en retning inden for sunniislam, hvor følgere især er udsat for forfølgelse fra salafisterne, da de ifølge sidstnævnte ikke praktiserer islam på den rigtige måde*); men der er ingen tvivl om, at hun har skrevet bogen med det budskab for øje, at verdenssamfundet skal være mere bevidst om den internationale spredning af den ultrakonservative form for islam, som salafismen er, samt bl.a. den intolerance og jagt på minoriteter, der opstår og er opstået heraf.

Et af Varagurs vigtigste anliggender med ”The Call” er at tydeliggøre de afledte konsekvenser af, at Vesten med USA i spidsen har allieret sig med Saudi-Arabien, hvilket bl.a. har baseret sig på en fælles interesse i at bekæmpe den kommunistiske trussel under Den Kolde Krig. Dermed har den saudiske ultrakonservative form for islam udbredt sig globalt med en masse oliepenge i ryggen, uden at Vesten for alvor har rynket brynene.

Varagur beskriver, at angrebet på USA d. 11. september 2001 havde stor betydning for det saudisk-amerikanske forhold, da amerikanerne herefter fik markant fokus på at bekæmpe

salafistisk jihadisme, som organisationen bag angrebene, Al-Qaeda, har som ideologi.

En vigtig konklusion fra Varagurs side er, at den saudiske salafisme har vist sig yderst levedygtig i både Indonesien, Nigeria og Kosovo, hvor der bl.a. er bygget moskeer og skoler, der har haft til formål at påvirke lokalbefolkninger til at tilslutte sig denne gren inden for islam.

I dag ser man dog hovedsagelig den saudiske påvirkning i Saudi-Arabiens nabolande og nærområder, og der sker slet ikke i lige så høj grad som i det 20. århundrede en øget udbredelse i resten af verdenen.

”The Call” kan anbefales til alle, der ønsker et indblik i det saudiske projekt og dets udbredelse i et historisk perspektiv, den vil give et aktuelt overblik over projektet, som det regionalt og globalt markerer sig, samt skitsere dets fremtidsudsigter.

Den vil også have naturlig relevans i dansk politisk henseende, grundet dens delvise fokus på udbredelsen af jihadistisk salafisme, som er i erklæret opposition til Vesten (*inkl. Danmark*), som den ønsker at bekræfte.

Denne retning er f. eks grupper som Islamisk Stat og Boko Haram bannerførere for, og sidstnævntes fremfærd i Nigeria beskrives indgående i denne bog.

Al-Qaeda, Islamisk Stat og Boko Haram praktiserer alle tre salafistisk jihadisme. Det er ikke alle salafister, der er militante, er det vigtigt at påpege – det er en broget bevægelse. Salafisme i moderne form er egentlig opstået i Egypten, så den er ikke specifik saudisk; men saudierne har udført den væsentligste indsats for at sprede salafismen over store dele af verden – ikke mindst ved hjælp af oliepengene.

Hilsen fra Buenaventura

(foto: David Sinza Salcedo)

Med vores bevidsthed om, at det colombianske folk kæmper mod regeringen, er vi i en tilstand af vedvarende modstand.

- af David Sinza Salcedo, medlem af Emaús Buenaventura
- oversat af Sara Grund Sørensen fra ["With this awareness of the Colombian people, rising up against our government, we are in resistance mode!"](https://emmaus-international.org/) (emmaus-international.org)

Siden den 28. april har en række protester fundet sted i Colombia. Efter en hård afvisning af skattereformen, som uden tvivl ville påvirke de fattigste mennesker, bliver Ivan Duques politik nu mødt af voldsomme protester. Den 19. maj blev havnebyen Buenaventura vidne til politi-undertrykkelse. David Sinza, medlem af Emaús Buenaventura, fortæller os om denne krise som, uden fortilfælde, påvirker hans land og by.

“Den landsdækkende strejke i Colombia begyndte som en protest imod en skattereform, som havde til hensigt at forøge momsen på basale fødevarer. Dette ville især ramme familier med middel- eller lav indkomst, og i særdeleshed de samfundsgrupper, som historisk set har oplevet ekstrem fattigdom, herunder familier som har set en forværring af

deres økonomi under Covid-19-pandemien. Menneskelig værdighed kom i fokus, da finansminister Alberto Carrasquilla leverede fejlagtige udsagn om ægs værdi på markedet. Dette udløste en national strejke, som var tiltænkt kun at skulle gennemføres den 28. april, men som stadig er i gang. På nuværende tidspunkt har vi afholdt fredelige demonstrationer i 23 dage resulterende i brutal undertrykkelse fra staten, samt sammenstød som indtil videre har resulteret i over 40 dødsfald. Med vores bevidsthed om, at det colombianske folk kæmper mod regeringen, er vi i en tilstand af vedvarende modstand!”

Buenaventura, en strategisk by for præsident Iván Duque

“I går ankom den Nationale Mobile Anti-Oprørspatrulje (*National Police Mobile Anti-Riot Squad* – på spansk *el Escuadrón Móvil Antidisturbios de la Policía Nacional* (ESMAD) til Buenaventura for at håndhæve præsident Iván Duques seneste ordre: at rydde vejene for enhver pris. Dette overtræder de etablerede aftaler og tvinger samfundsgrupperne til at gøre modstand, således at kommunikationen med den Nationale Strejke-Komité (*National Strike Committee* – på spansk *el comité de Paro Nacional*) kan bære frugt.

Det er vigtigt at huske på, at Buenaventura er en strategisk placeret by i forhold til transport af handelsvarer. Dette gør at det i særdeleshed er vigtigt, at vejene er ryddet, hvilket bidrager til, at de fredelige protester bliver underkendt. Byen befinder sig nu i en kritisk situation; dette skyldes, at begyndende vandalisme er med til at påvirke forretningerne samt forværre fødevaremanglen i byen.”

Demonstration for the future in the town of Délémont, capital of the canton of Jura
(foto: Emmaüs Jura)

Emmaüs Jura, Schweiz

- af Emmaus International,
- oversat af Helene Sophie Holmgreen
Hansen fra Time for Solidarity and
Change #23 | 📧 News from the
Emmaus Movement ! (mailchi.mp)

”Det snerpede Schweiz er ikke et land fyldt med strejker eller demonstrationer. På trods af det har uretfærdigheden, den politiske passivitet og manglen på bevidsthed om effekterne af krisen tvunget os til at gå på gaden for at de mest trængendes stemmer bliver hørt.”

Forklarer Vincent Chapuis, leder af Emmaus Jura. Fredag d. 21. maj kl. 11:59 besluttede hans gruppe under banneret ”Strejk for fremtiden” at lægge deres

indesluttede schweiziske natur bag sig for at deltage i en række demonstrationer landet over.

”For at sikre, at vores stemmer bliver hørt har vi valgt at alliere os med sammenslutninger, hvis mål stemmer overens med vores bevægelse. Vi lærer at bringe vores krav om konstruktiv handling med på gaden.” forklarer han.

”Vores krav inkluderer garantien for, at vi imødekommer vores grundlæggende behov for værdighed gennem arbejde. Vi tilbyder specifikke løsninger. For eksempel definitionen af en social- og solidaritetsbaseret cirkulær økonomimodel og introduktionen af grøn omstilling,” tilføjer han.

Ninna Hougård Pedersen, Jens Elgaard Madsen, Birgitte Juul Nielsen,
Per Adelhart Christensen, Jørgen Olsen og Bent Mattesen
(foto: Pia Adelhart Christensen)

Referat af generalforsamling den 27. juni 2021

hos Pia & Per Adelhart Christensen, Kørvelvangen 5, Randers NV.

Dagsorden ifølge vedtægterne.

1. Valg af dirigent

Per blev valgt og konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

2. Beretning

Der henvises til [PK147-8-9.pdf \(gtu.dk\)](#)
Forsamlingen godkendte beretningen. En række af de berørte emner behandles under dagsordenens punkt 6.

3. Forelæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab

Regnskabet er blevet godkendt af både de parlamentariske revisorer og af bestyrelsen. Det er i gang med at blive underskrevet af de bestyrelsesmedlemmer, der ikke var til stede

på generalforsamlingen. Det forventes at kunne ses med alle underskrifter på www.gtu.dk/organisering.htm senere på året.

Forsamlingen glædede sig over overskuddet på 2.584 kr. i 2020 og over, at der stadig er en stor mængde u-landsvarer på lageret.

Regnskabet blev godkendt.

4. Behandling af indkomne forslag

Der forelå ingen indkomne forslag.

5. Fastsættelse af det årlige kontingent

Følgende uændrede minimumssatser gældende fra 2021 blev besluttet:

Personligt medlemskab.....	150 kr.
Husstandsmedlemskab.....	200 kr.
Kollektivt medlemskab.....	200 kr.
Abonnement uden medlemskab.....	100 kr.

6. Planer for det kommende år

Pakkeforsendelserne

Generalforsamlingen har tidligere besluttet, at der ikke længere skal sendes pakker med legetøj eller andre effekter til vores samarbejdspartnere. Men en for længst indgået aftale med Pag-la-Yiri i Burkina Faso om en sådan forsendelse skal overholdes, når situationen omkring corona-pandemien gør det muligt.

Tidligere samarbejdspartnere

- ✚ Tohoué, Benin (1991-95)
Emmaüs Tohoué har fortsat gang i indsamling af husholdningsaffald, som sorteres omhyggeligt, således at komposten anvendes i et økologisk gartneri.

- ✚ Amataltal, Niger (1996 – 2018)
Korrespondancen gik i stå, da vi forhørte os om garantier for, at sølvvarerne ikke indeholder nikkel. En sjælden gang kommer en hilsen på Facebook fra skoleinspektør Kabirou Chaïbou, ofte ledsaget af billeder, der viser, at skolen ser ud til at fungere efter hensigten

- ✚ Kaoumaram, Niger (2007-08)
Ingen nye oplysninger.

- ✚ Tessalit, Mali (1978 – 96)
Autre Terre, Belgien, har fortsat kontakt og samarbejde med organisationer i byen. Næste gang Autre Terre skriver om Tessalit i et nyhedsbrev, skal vi have den pågældende artikel oversat med henblik på offentliggørelse i Projekt & Kultur.

Oplysningsarbejdet

Jens gjorde opmærksom på, at CISU måske har en bevilling, der kan bruges, hvis vi gør alvor af ideen om en bredt funderet demokratikonference.

Anvendelse af projektbidragene

Forsamlingen bakkede op om samarbejdet med foreningen ”Syn for Sagen i Afrika”

http://gtu.dk/syn_for_sagen_i_afrika.pdf

omkring indsamling og forsendelse af brugte briller.

Forsamlingen vedtog, at foreningen skal henvende sig til Benebnooma, Koudougou, Burkina Faso, for at spørge, om denne forening er interesseret i yderligere samarbejde omkring udendørs legetøj til de børn, der regelmæssigt passes og undervises hos Benebnooma.

Kollektive medlemskaber

Foreningens kollektive medlemskaber blev drøftet. Alle gældende medlemskaber blev opretholdt.

Forsamlingen besluttede at sende 150 € til Emmaus Internationals solidaritetsfond, samme beløb som i 2020.

7. Valg af bestyrelse, bestyrelsessuppleanter og revisorer.

Til bestyrelsen genvalgtes Karl Aage Jørgensen, Julien Kalimira Mzee Murhula og Jørgen Olsen.

Som 1. suppleant genvalgtes bibliotekar Inge Torkild-Hansen, Hjortshøj.

Som 2. suppleant genvalgtes projektkoordinator Ingrid Nyström, København S.

Som parlamentariske revisorer genvalgtes Jørn Kirkegaard og Per Gustav Johansen.

8. Eventuelt.

Forsamlingen drøftede tid og sted for generalforsamlingen 2022. Der var enighed om at sigte efter søndag den 12. juni i Gistrup ved Aalborg.

Bestyrelsen konstituerede sig med Jørgen Olsen som formand og kasserer, Julien K. M. Murhula som næstformand og Karl Aage Jørgensen som sekretær.

Jørgen Olsen, referent.

Emmaus i Ukraine

Interview med Grigory Semenchuk, Ukraines nationale delegerede i Emmaus Europas regionalråd

- af Emmaus Europa
- oversat af Tina Jonstrup Larsen fra [Emmaüs en Ukraine - Emmaüs Europe](http://emmaus-en-ukraine.org) (emmaus-europe.org)
- noter af oversætteren og af Jørgen Olsen.

Vil du fortælle om opstarten på Emmaus i Ukraine?

Det hele begyndte i 2002, da stifteren af Emmaus, Olesya Sanotska, besøgte Emmaus-samfundet i Lublin i Polen. På det tidspunkt arbejdede hun frivilligt for organisationer, der hjalp mennesker med afhængighedsproblemer. Hun krydsede stier med mange hjemløse og stofmisbrugere. Hun var optaget af, hvordan man kunne øge støtten til disse mennesker. Hun var blevet inviteret til Polen for at se, hvordan foreningerne arbejdede der.

Efter at have besøgt Emmaüs i Lublin, besluttede hun og hendes kollega, Roman Prochko, at oprette et samfund i Lviv efter Emmaus-modellen. Lederen af Emmaus i Lublin, Zbigniew Drazkowski, støttede dette initiativ. Han inviterede Olesya Sanotska til at komme og fortælle om sit projekt på et møde i Emmaus International i Polen i 2003. Hun deltog, og repræsentanterne for Emmaus besluttede sig for at hjælpe hendes nye organisation Oselya med at købe et gammelt hus tæt på Lviv. Nogle uger senere blev de første medlemmer budt velkomne i samfundet. Da det tog lang tid for organisationen at få påbegyndt sine første økonomiske aktiviteter, ansøgte Oselya først om prøvemedlemsstatus i 2008 og blev medlem af Emmaus-Bevægelsen i 2010.

Hvilke aktiviteter udfører Emmaus i Ukraine?

Emmaus Oselya påtager sig "klassiske" Emmaus-aktiviteter. De leder et samfund med 30

medlemmer, samler genbrugsvarer og bestyrer to salgssteder. Medlemmerne arrangerer møbelfremstillingsworkshops og leverer betalte tjenester til lokalbefolkningen. Da Oselya var den første organisation, der hjalp hjemløse i Lviv (*og en af de første i Ukraine*), har den også siden sin begyndelse tilbudt alle former for social service til hjemløse.

Siden 2003 har vi tilbudt varme måltider i Lviv centrum hver torsdag til 100 hjemløse. Retterne tilberedes af medlemmerne af vores samfund.¹

Hvert år arrangerer vi også jule- og påskemåltider for 400-500 hjemløse. I 2008 åbnede vi et socialt center, hvor folk fra gaden kan komme og tage sig et bad, få vasket deres tøj, blive klippet, finde noget nyt tøj og spise et måltid. Endnu i dag er dette center det eneste, der tilbyder denne form for service til hjemløse i byen Lviv.

Vi arrangerer begivenheder, hvor vi gratis uddeler tøj og andre varer til familier med en lav indkomst. Siden sin oprettelse har Emmaus Oselya været de hjemløses talerør og varetager de fattiges interesser. I denne by blev de hjemløse knap nok registreret, hvorfor vi var nødt til at gøre lokalbefolkningen opmærksomme på problemet.

Uden denne indsats ville vi ikke have været i stand til at indsamle brugte genstande, styre vores aktiviteter økonomisk samt levere tjenester for de hjemløse.

For fortsat at synliggøre vores kamp, har vi arrangeret mange offentlige begivenheder, så som udstillinger, konferencer, modeshows med genbrugstøj og loppemarkeder for at tale om hjemløse-problemet. I to år udgav vi et tidsskrift, foruden at vi har udgivet en bog om Abbé Pierre og Emmaus-Bevægelsen i 2017, skrevet af den berømte ukrainske forfatter, Andrey Kurkov.

¹ Se en uddeling af måltider på forsiden af Projekt & Kultur nr. 147 projekt.og.kultur.nr.147.pdf (gtu.dk)

Medlemmerne af Emmaus-Samfundet Oselya i Lviv, Ukraine
(foto: Emmaus Oselya)

Vinteren i 2006 var hård. I den periode slog Emmaus Oselya telte op og gav dermed husly til 300 mennesker. Som opfølgning åbnede det første center for overnatninger dørene i Lviv².

Siden vinteren 2006 har vi øget antallet af frivillige aktioner, så snart temperaturen falder. Medlemmerne af Emmaus-samfundet uddeler varme måltider, te og tøj til de hjemløse, som de møder om aftenen i byen. I 2011 åbnede Oselya-gruppen også et permanent herberg, som i dag huser 14 voksne og 4 børn. I 2013 var Oselya den første organisation, som installerede containere beregnet for tøj til genbrug. Andre NGO'er³ har fulgt trop og har etableret sig i flere byer over hele landet. Først havde vi kun tre containere. Nu er der 30 af dem overalt i byen.

Takket være støtten fra europæiske Emmaus-grupper, begyndte vi i 2019 at bygge et genbrugscenter med lagerplads til opbevaring og

sortering af de ting vi indsamler. Arbejdets afslutning var planlagt til maj 2021.

Samfundet i Nasha Khata i Drohobych ansøgte for nylig om prøvemedlemskab i Emmaus. De har været en af Oselyas og Emmaus Europas tidligste partnere i Ukraine. Nasha Khata har specialiseret sig i at indsamle genbrugsvarer som tøj, sko, bøger og møbler. De sorterer, reparerer og klargør de indsamlede effekter til genanvendelse. Gruppen er også dygtig til landbrugsaktiviteter. Der bor 34 mennesker i samfundet, og de bakkes op af 15 frivillige.

Hvordan har I klaret sundhedskrisen og hvordan har I tilpasset jer problemet? Hvilke udfordringer er de ukrainske grupper helt aktuelt konfronteret med?

(fortsættes side 12)

² Det fremgår ikke, hvem der driver det – sandsynligvis kommunen.

³ NGO: En forkortelse for Non Governmental Organization, hvilket er en betegnelse for en ikke-statslig organisation.

Emmaus i Ukraine

(fortsat fra side 11)

Emmaus Oselya har siden sin oprettelse i 2003 mødt flere vanskeligheder. I begyndelsen havde ukrainerne ingen tillid til NGO'erne, der var et nyt fænomen i vores land. Ingen vidste, hvordan man kunne hjælpe de hjemløse. Man betragtede dem som dovne mennesker, der nægtede at arbejde, til trods for at mange mennesker befandt sig på gaden i 90'erne efter Sovjetunionens sammenbrud.

Da de ukrainske NGO'ere ikke må generere indtægter gennem deres aktiviteter, måtte vi finde en løsning på dette problem. Vi accepterer derfor "frivillige bidrag" for enhver brugt vare, der findes i vores butikker, da vi ikke har autorisation til at sælge varerne. Vi kan heller ikke sælge donationer, som vi modtager fra udlandet. Derfor ønsker vi ikke at modtage effekter fra andre europæiske grupper, eftersom alt hvad vi modtager skal uddeles gratis, og myndighederne overvåger enhver forsendelse.

I Ukraine modtager NGO'ere generelt ingen statsstøtte. Vi modtager dog nogle tilskud fra de lokale myndigheder, hvilket imidlertid kun svarer til 3 pct. af vores årlige budget. På trods heraf, har vi formået at organisere aktiviteter med en økonomisk gevinst, der kan dække vores driftsomkostninger. Takket være disse midler kan vi nu også gennemføre solidaritetsinitiativer.

Pandemien vanskeliggjorde vores opgave, da vores butikker var lukket i flere måneder i 2020 og i foråret 2021. Vi besluttede os derfor for at organisere indsamlinger og gennemføre andre handlinger så som rengøring af byens gader og tilbyde havearbejde for lokalbefolkningen. Emmaus International har givet os en betydelig støtte i denne vanskelige periode.

Under pandemien og nedlukningen blev vi talerør for de hjemløse, som var blevet efterladt i byens øde gader. Vi specialiserede os i at yde dem støtte og være opmærksomme på deres rettigheder under pandemien. Befolkningen i Lviv mobiliserede sig også for at støtte dem. På trods af vores økonomiske vanskeligheder holdt vi Emmaus-samfundet i live, og vi fortsatte vores solidaritetsaktioner, da vi eksempelvis uddelte måltider, tilbød hjælp til personlig hygiejne og delte oplysninger ud vedrørende Covid-19.

Vi har akut brug for et nyt køretøj, da to af vore lastbiler er gamle og regelmæssigt skal repareres. Uden et fungerende køretøj vil det være yderst vanskeligt for os at indsamle brugte genstande fra containerne og bringe dem hjemad.

Siden 2014 har Donbass-regionen været generet af en væbnet konflikt med Rusland. Kan du fortælle os mere om den aktuelle situation? Hvilke konsekvenser har samfundskrisen for konflikten?

I nogen tid har antallet af Covid-19 tilfælde været faldende. Den tredje bølge ser ud til at være slut, og vores region har for nyligt kunne åbne op igen.

Den massive udsendelse af russiske tropper ved grænsen udgør en alvorlig trussel for Ukraine, da mere end 120.000 russiske soldater er til stede i grænseområdet. Hver dag taler man i de russiske medier om muligheden for en krig med Ukraine.

Pro-russiske separatistgrupper i øst truer med at skifte til en mere direkte konfrontation. Vi ved desuden, at Rusland er begyndt at uddanne reserveofficerer. Alle disse begivenheder strider mod tidligere aftaler og forhandlinger om en løsning af situationen i det østlige Ukraine.

Vi takker vore venner rundt om i verden, der støtter Ukraine og vores ønske om at genvinde vores territoriale integritet. Det er ekstremt vigtigt for os, at andre lande modsætter sig yderligere russisk ekspansion i Ukraine.

Distribution af fødevarepakker i Libanon
(foto: AEP)

AEP – Sammenslutningen for Gensidig Professionel Assistance (Libanon)

- af Emmaus International
- oversat af Helene Sophie Holmgreen Hansen fra Time for Solidarity and Change #23 | 📢 News from the Emmaus Movement ! (mailchi.mp)
- fodnote af Jørgen Olsen

Aldrig i sin historie har AEP¹ stået over for så udfordrende en situation som den, de står over for i dag. Eksplosionen i Beirut Havn sidste august og Covid-19-pandemien har forværret den økonomiske og finansielle krise, og har gjort mindre forretningsdrivende endnu mere sårbare.

I denne hidtil usete kontekst har AEP's arbejde strakt sig meget længere end etablering af

mikrolån, og vi tilbyder nu omgående og vigtig assistance til dem, som er mest i nød. Takket være Emmaus Internationals nødfond, internationale partnerskaber og med støtte fra alle dens partnere har AEP igangsat at tilbyde fødevarehjælp, husly og støtte til genetablering af arbejdspladser og har lettet byrden for et stort antal lånere ved at give afkald på tilbagebetalinger.

I øjeblikket inkluderer det at hjælpe flest mulige mennesker tilbage på fødderne og genstarte deres arbejde, hvilket er den eneste måde at garantere deres økonomiske og sociale integration.

Engelskkyndige kan læse mere her [Layout 1 \(mcusercontent.com\)](https://mcusercontent.com)

¹ AEP: Association d'Entraide Professionnelle (fransk)
– Professional Mutual Aid Association (engelsk)

Billedet er taget i Somalia
(foto: AMISOM Public Information)

Muligheder og begrænsninger for vaccination mod Covid-19 i Afrika

- af Madeleine Antoinette Mbom, vicedirektør i CPSS (Center for Fremme af Sundhed og Sociale Forhold), Cameroun¹
- oversat af Naja Egede Kristensen fra [Possibilités et limites de la vaccination contre la Covid-19 sur le continent africain. \(emmaus-international.org\)](#)
- fodnote af Jørgen Olsen.

I Afrika er emnet vaccination mod Covid-19 genstand for megen debat i denne krisetid. Madeleine Antoinette Mbom, medlem af Emmaus Afrikas bestyrelse, behandler dette aktuelle spørgsmål for os. Ved at bruge eksemplet med sit land, Cameroun, oplyser hun os om, hvordan vaccinerne kom til Afrika samt om hindringerne for massevaccination.

¹ Artiklen er offentliggjort på Globalnyt den 13. juli 2021 [Muligheder og begrænsninger for vaccination mod Covid-19 i Afrika | Globalnyt](#)

På papiret er der gode muligheder for at få vaccineret den afrikanske befolkning mod Covid-19. Først og fremmest på grund af det faktum, at vacciner er gratis i de fleste lande på kontinentet, som det er tilfældet i Cameroun, hvor en stor del af befolkningen teoretisk vil kunne drage fordel af vaccinen.

Vaccinationsplanen er også blevet kraftigt fremskyndet, hvilket igen giver gode muligheder for at få alle mennesker over 18 år vaccineret, bl.a. i Cameroun.

Leveringen af kinesiske vacciner i landet var også en anledning til at starte vaccinationerne; men frigivelsen af europæiske og amerikanske vacciner kunne muliggøre hurtigere distribution af vacciner, alt sammen til en lav pris.

Globalt forbliver fordelingen af vacciner imidlertid ujævn, og FN's Sikkerhedsråd beklager, at den afrikanske befolkning kun repræsenterer 2 pct. af de hidtidige vaccinationer, samtidigt med at den repræsenterer 16 pct. af verdens befolkning; men en omfordeling af vacciner over kontinentet er allerede mulig takket være især et initiativ fra Den Afrikanske Union foruden WHO's Covax-program, som til sammen burde kunne forsyne 20 pct. af den afrikanske befolkning.

Med hensyn til begrænsningerne for vaccinationen kan vi først og fremmest konstatere, at befolkningens uvidenhed er en af de største hindringer, da falske oplysninger cirkulerer, især på sociale medier. Hertil kan føjes mediedækningen af kritik af de dårlige effektivitetsgrader

for kinesiske vacciner og deres mulige bivirkninger, hvilket fører til yderligere skepsis blandt en del af befolkningen, som i forvejen var meget i tvivl om det nyttige i at blive vaccineret.

Frygten for vaccination mod corona-virus skyldes også, at kampagnerne omkring den efterlader det indtryk, at den er obligatorisk, hvilket virker overdrevent på mange mennesker, i og med at sygdommen ikke har forårsaget så megen skade i de fleste afrikanske lande, i modsætning til andre sygdomme som malaria og AIDS, som man ikke kan blive vaccineret imod.

En stor del af befolkningen tvivler derfor på de reelle motiver fra virksomheder og regeringer med hensyn til vaccinationen, og få afrikanere har indtil videre valgt at drage fordel af de første vacciner, som deres lande har modtaget.

For mennesker, der ønsker at blive vaccineret, er der desuden bekymring for tilgængeligheden af vaccinerne, vanskeligheder ved levering, afbrydelser af nedkølingerne samt forældelsen af nogle af doserne i en række lande, hvor transportvanskelighederne, befolkningens skepsis og manglen på sundhedsinfrastruktur skaber en reel ulighed i distributionen af vaccinerne.

Mens Togo og Ghana allerede har opbrugt alle deres lagre, har Den Demokratiske Republik Congo meddelt, at den bliver nødt til at smide næsten alle de 1,7 millioner AstraZeneca-doser ud, som landet har modtaget, og noget tilsvarende gør sig gældende i Malawi og Sydsudan.

